

وَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

41 Kudretimizi gösteren, onlar için bir delil de, tufan sırasında, bizim onların neslini istiap haddi aşılarak yüklenmiş, donanımlı gemilerde taşımamızdır.

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

42 Yine onlar için, onun gibi, nakil vasıtaları, şilepler, trenler, uçaklar, yaratmamızdır.

وَأَن نَّشَأُ نُغْرِقَهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾

43 Sünnetimizin, düzenimizin yasaları içinde, irademinin tecellisine uygunsam onları denizde boğarız. O zaman ne onların feryadına yetişen bulunur, ne onlar kurtulur, ne de kurtarılır.

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

44 Ancak bizim tarafımızdan bir rahmet ve bir vakte kadar dünya nimetlerinden faydalandırmamız söz konusu olursa kurtarılırlar.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

45 Onlara:

“- Dünyadaki cezadan, âhiretteki azaptan, önünüzdekilerden ve gelecektekilerden korunun, Allah’a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arının. Ola ki, merhamete mazhar olursunuz” denildiği zaman aldırmazlar.

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

46 Onlara Rablerinin âyetlerinden bir âyet geldiği, Allah’ın birliği ve Rasûlünü tasdiki ile ilgili bir mucize gösterildiği zaman mutlaka ondan yüz çevirirler, tebliği engelleyen tedbirler alırlar.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ

مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

47 Onlara:

“- Allah’ın size rızık ve servet olarak verdiklerinden, Allah yolunda, karşılık gözetmeden gönüllü hayra harcayın, insanların ihtiyaçlarını görün” denildiği zaman, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah’a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, küfre saplananlar, iman edenlere:

“- Allah’ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olması halinde doyuracağı akıllı ve sorumlu kimseleri, biz mi doyuracağız? Siz apaçık bir yanılğı içindesiniz” diyorlar.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

48 Onlar:

“- Eğer gerçekten doğru söylüyorsanız, bu tehdit, bu nihaî yargı ne zaman gerçekleşecek?” diyorlar.

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

49 Onlar sadece şiddetli bir gürleme halinde âni bir darbeye bakıyorlar. Onlar çekişip dururlarken darbe onların işini bitirir.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

50 İşte o anda, onlar bir vasiyette bile bulunamazlar. Ailelerine de dönemezler.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

★ 51 Nihayet sûra üfürülecek. Bir de bakarsın ki, onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerinin huzuruna giderler.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

52 Onlar:

“- Vah, eyvah başımıza gelenlere! Ölüm uykumuzdan bizi kim dirilterek uyandırdı? Rahman olan Allah’ın va’dettiği tehdidi bu imiş, özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderilen peygamberler de doğru söylemişler” derler.

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

53 Olacak olan, şiddetli bir gürleme halinde âni tek bir darbeden ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuza ihzarlı getirilirler.

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

54 Artık bu gün hiç imseye zerre kadar zulmedilmez, haksızlık edilmez. Ancak orada yaptıklarınızın karşılığını görürsünüz.